

[Sneum.]

en anden Del af Jylland en Repræsentant mindre. Rigsdagen valgte til Kommissionen J. C. Christensen, Johan Knudsen, K. M. Klausen og Valdemar Nielsen, og hermed var de forskellige Partier repræsenteret. Da J. C. Christensen i 1920 blev Minister, erstattedes han med det ærede Medlem Hr. Moltesen, og da K. M. Klausen døde i Januar 1924, indtraadte I. P. Sundbo i hans Sted. Johan Knudsen udtraadte ogsaa og erstattedes af det ærede Medlem Hr. Pürschel, der, saa vidt jeg erindrer, den Gang var Landsdommer i Viborg. Straks i Begyndelsen af Betænkningen besvarer Kommissionen Spørgsmaalet: Bør der oprettes et nyt Universitet i Landet? Dette Spørgsmaal besvaredes med følgende i Betænkningen stærkt fremhævede Udtalelse:

„Hvad dette Spørgsmaal angaar, ønsker Udvalget straks at udtale, at det som endeligt Resultat af sine Overvejelser i saa Henseende er naaet til fuldstændig Enighed om at tilraade Regering og Rigsdag at søge Tanken om Oprettelsen af et Universitet i Jylland virkeliggjort snarest ske kan.“

I denne Udtalelse peger man altsaa i Enstemmighed og med stor Styrke paa, hvad Undersøgelser og Overvejelser gennem 6 Aar er resulteret i. I Enstemmighed tilraader man Regering og Rigsdag at oprette et nyt Universitet her i Landet, at lægge dette nye Universitet i Jylland og, snarest ske kan, at gaa i Gang med at tage fat. Vi modtager her i Rigsdagen mellem Aar og Dag mange Kommissionsbetænkninger og andre Betænkninger, men det forekommer mig, at sjælden har vi modtaget et saa klart og afgørende enstemmigt Svar som det, Kommissionen indleder sin Betænkning med. Bag dette Svar staar ogsaa de 4 Repræsentanter, som er valgt af Rigsdagen. Blandt de Grunde, der fremføres som Motivering for denne enstemmige Henstilling til Regering og Rigsdag, skal jeg her ganske kort pege paa følgende og i øvrigt henvise til Betænkningen Side 7—10. Man fremfører, og jeg synes med Rette, at Københavns Universitet er blevet for stort, er blevet for overfyldt. Ministeren lagde ogsaa stor Vægt paa dette og brugte Udtrykket: Københavns Universitet er overbelastet, og

han udtalte, at en Aflastning kan være formaalstjenlig. Det hedder om dette Spørgsmaal i Betænkningen:

„De bevilgende Myndigheder vil meget snart blive stillet overfor Valget mellem: enten at udvide Københavns Universitet og dets forskellige Laboratorier og Institutioner saaledes, at Universitetslærerne paa tilfredsstillende Maade vil kunne undervise den stadig voksende Masse af Studenter, der søger Universitetet, eller ved at oprette endnu et Universitet at aflaste Københavns Universitet for en Del af de studerende.“

Det forekommer mig, at baade Undervisningsministeren og Kommissionen, hvori Københavns Universitet var repræsenteret ved 5 Professorer, her peger paa noget af det mest centrale i Sagen. Nu ved jeg jo nok, at man klager over de studerendes Antal, og at nogle mener, at et nyt Universitet vil bringe Antallet af de studerende i Vejret. Den Side af Sagen har Kommissionen ogsaa overvejet og er kommet til det Resultat, at Oprettelsen af et nyt Universitet kun vil faa den Virkning at fordele Studenterne paa de to Universiteter, medens selve Antallet af de studerende, der ad Universitetsstudiernes Vej søger Livsstillinger, ikke i første Linie bestemmes af, om der er et eller flere Universiteter. Jeg er tilbøjelig til at give Kommissionen Ret i denne Opfattelse. Jeg tror, at det i væsentlig Grad er Ungdommens individuelle Tilbøjeligheder, Livsstillingeres Antal og Lønforhold, den haarde Konkurrence, der er paa alle Omraader, som faar mange unge Mennesker til at forsøge paa at bane sig Vej fremad ved et Universitetsstudium.

Der blev af den højtærede Minister peget paa, at en Decentralisering af dansk videnskabeligt Liv vilde have sine Fordele, den vilde bl. a. skabe en sund og god Konkurrence, og denne Betragtning er selvfølgelig rigtig. Studentertallet ved Københavns Universitet er nu langt større end ved noget andet Universitet i Norden, vistnok dobbelt saa stort som Studentertallet ved Universiteterne i Oslo, Lund og Stockholm, og saa vidt jeg ved, har Københavns Universitet for Tiden over 1 000 studerende mere end Universitetet i Upsala, og dog er Sverige gaaet til Oprettelse af et Universitet i Gøteborg, Finland et Univer-